

ся раскарали, вѣтръ-тъ прѣстанѣлъ, слънце-то ся показало и грѣло много ясно, като да ся проштава съ увѣхнѣлы-ты растения. Мъхавы-ты пчелици излѣзлы изъ коша, забрънчалы весело и прѣхвъркалы отъ трѣвицѣ на трѣвицѣ, не да берѣтъ медъ (той вече ся не намиралъ), а само да ся порадовать на хубаво-то врѣмя и да си пооправятъ крыльца-та.

— Една муха сѣдѣла на еднѣ трѣвицѣ, нажалена и уерѣнѣла, и имъ рекла; „Вы сте луды, та ся веселите! Нима не знаете, че слънце-то сега ште ся скрѣе и слѣдъ малко ште излѣзе вѣтръ, ште завали дѣждъ, ште хване студъ, и всичкы ште загынемъ?“

— Веселы-ты пчелици отговорилы на мухѣ-тѣ: „Брѣмъ-брѣмъ-брѣмъ! та зашто да загынемъ? мы ште ся повеселимъ, доклѣ грѣе слънчице; а като настане лоше врѣмя, ште си влѣземъ въ топлый кошъ, дѣто прѣзъ лѣто-то смы си събралы доста медъ.“

14. Гѣскы-ты и жерави-ти.

Еднажъ тлъсты-ты гѣскы и сухы-ти жерави были заедно на еднѣ ливадѣ. Отъ горѣ-тѣ ненадѣйно ся задали ловци. Легкы-ти жерави, штомъ съглядали ловци-ты, отеднажъ хвъркнѣли; нѣ тяжкы-ты гѣскы, които бѣлы затлъстѣлы прѣзъ лѣто-то, реклы да хвъркнѣтъ, и не могли.